

היה התנא שונה רק את המשנה ההיא, **סלקא דעתך אמינא**, היה עולה על הדעת לומר, כי רק **התם**, במסכת זבחים, גבי חטאות המתות ושור הנסקל שהתערבו בבהמות כשרת, הוא דלא בטיל ברוב, משום **דאיסורי הנאה** הם, ולפיכך חשובים הם, ולא בטילים ברוב. אבל **הכא**, בפסולים המנויים במשנתנו, **דלאו איסורי הנאה** הם, (8) **אימא**, יתכן לומר, **ליבטל ברובא**. לכן **קמשמע** לן משנתנו שאפילו אלו אינם בטילים, ואוסרים בכל שהם (9).

ומקשינן: **רובע ונרבע**, ושאר הפסולין המנויין במשנתנו, **נמי תנינא**, הלא גם שנינו שם שאינם בטילים, אף על גב שאינם אסורי הנאה?

והרי שנינו [שם]: **נתערבו הזבחים הכשרים ברובע ונרבע** של חולין, (10) במוקצה ונעבד,

וקשיא לן, שם מקשינן: **מאי "אפילו" דקאמר?** (6) הרי פשוט הדבר שאם נתערב אחד של היתר בהרבה של איסור שהכל אסור, שהרי הרוב הוא של האיסור?

ומשנינן, (7) ושם תירצנו: **הכי קתני**, כך תתפרש המשנה: **כל הזבחים שנתערב "בהן" אחד מחטאות המתות או שור הנסקל**, כלומר, פסול אחד בהרבה כשרים, **ואפילו אחד של איסור בריבוא של היתר, כולן ימותו**, ואינו בטל ברוב.

ואם כן, קשה: הרי כבר שנינו שם שבהמות פסולות אינן בטלות ברוב אלא אוסרין בכל שהן, ולמה לנו לחזור ולשנות דין זה גם כאן?

ומתריצין: **איצטריד!** יש צורך להשמיענו כאן מה שלא נשמע מהמשנה ההיא. כי אם

היה התנא משמיענו רק את משנתנו ולא את המשנה ההיא, היה עולה על הדעת לומר, שרק פסולים המנויים במשנתנו, שכולם מותרים להדיוט, והם אסורים לגבוה בלבד, הלכך מאוסים הם ואינם בטילים כדי להתירם לגבוה, וירעו עד שיפול בהם מום, וימכרו להדיוט [כלומר, שהרי שאר הבהמות שנתערבו בהם אינם איסורי הנאה, וכאשר יפול בהם מום יותרו על כל פנים להדיוט]. אבל כשנתערב בהקדש דברים האסורים אף להדיוט, כגון שור הנסקל וחטאות המתות, שאם נחמיר ונאסרם יהיו אסורים לגמרי, הוה אמינא שיקילו חכמים שהם בטלים, אחרי שיפול מום בכל התערובת, לכן משמיעה לנו שם המשנה שכולן ימותו, ואינם בטילים להתירם להדיוט. וראה תוס'.

10. אף על פי שכך נאמר במשנה שם,

6. גירסת רש"י על פי הצאן קדשים.

7. גירסת רש"י על פי הגהות הב"ח.

8. כל המנויים במשנתנו אינם מאיסורי הנאה, ואף שיש מהם שאסורים באכילה להדיוט. וכבר מבואר במשנה שאפילו מוקצה ונעבד אינם אסורים להדיוט ומותרים אף באכילה. ואפילו רובע ונרבע, אף על פי שאילו העידו עליהם שני עדים הם אסורים להדיוט ואפילו בהנאה [ועיין תוס' זבחים עא א ד"ה ברוב ובראשונים שם], מכל מקום, המשנה מדברת בפירוש שלא העידו עליהם שני עדים, והלכך אינם נסקלים ואינם אסורים להדיוט, ואסורים לגבוה בלבד.

9. רש"י מביא את הגמרא שם בשלימותה: ואם